

at arbejde i sit Bageri udover den fastsatte Grænse: Kl. 8 om Eftermiddagen. Dette er udtrykt i § 5, idet der her siges: „Der bortses fra saadan Overskridelse efter Kl. 8 Eftermiddag, som følger af Uheld eller andre rent ekstraordinære Forhold ved Tilvirkningen“. Denne Bestemmelse forekommer mig at være af stor Betydning og af en saadan Vigtighed, at den maa kunne tilfredsstillende alle. Thi hvor en Bager arbejder selvstændigt i sin Forretning, maaske med Assistance af sin Hustru, kan der jo indtræffe saadanne Forhold, at vedkommende for at blive færdig med Bagningen maa have Adgang til at arbejde efter Kl. 8 Eftermiddag. Han kan f. Eks. være optaget i sit Udsalg, eller han skal maaske, som det finder Sted paa Landet, køre ud med Brød eller er paa anden Maade udsat for en eller anden paaviselig Forsinkelse, som medfører, at han ikke kan blive færdig med den paabegyndte Bagning til den fastsatte Tid. Under saadanne Forhold er det selvfølgelig ikke Meningen, at Bagværket skal ødelægges, og derfor gives der ham Ret til at fortsætte Bagningen til efter Kl. 8 Eftermiddag. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse er fyldestgørende, den maa sikkert kunne tilfredsstillende alle. Omvendt maa jeg ligesom Fagets Repræsentanter fraraade, at der gives Bagerne Lov til at paabegynde Arbejde før Kl. 4 om Morgenen. Før det første er det Meningen med Loven, at Natarbejde i Bagerierne skal ophøre, og dernæst kan det ikke nægtes, at hvis en Bager staar op Kl. 2 eller 3 for at fyre sin Ovn op, kan han eller hans Medhjælper begynde Bagningen Kl. 4 og netop derved fremkalde en Konkurrence overfor de andre Bagere, som holder sig Loven efterrettelig. Jeg maa give den højtærede Minister Ret i, at Vedtagelsen af en saadan Ændring vil, som han udtalte i Folketinget, være det samme som at slaa Foden bort under Lovforslaget. Hvis man vil forhindre Natarbejde i Bagerierne, som alle jo synes at være enige om, maa den tidligste Tid for Arbejdets Paabegyndelse være Kl. 4, hvilket vi vistnok ogsaa alle sammen er enige om; i modsat Tilfælde er Loven betydningsløs.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det er vedtaget i Folketinget til det høje Tings Velvillie og hurtige Fremme.

Minister Stauning: Jeg takker de to ærede Medlemmer, som sidst har haft Or-

det, for den uforbeholdne Tilslutning, de har givet Lovforslaget, og jeg beklager, at det ikke er lykkedes at vinde Tilslutning ogsaa hos de andre Ordførere, som har udtalt sig, men haaber desuagtet, at det, saaledes som de har udtrykt det, vil lykkes ved de fortsatte Forhandlinger at naa til et Resultat, der maatte kunne være tilfredsstillende.

Jeg kan i Anledning af Bemærkningerne af det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) udtale min Villighed til Deltagelse i Forhandlinger, som har det Formaal at bringe et ogsaa for Arbejderne godt Resultat ud af denne Sag. Men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at med de Ændringer, som er antydede, eller som der er udtalt Sympati for, maa jeg anse denne Sags Skæbne for meget tvivlsom. Jeg tror, at det, man er naaet til ved indgaaende Undersøgelser og Forhandlinger paa de rette Steder; er den Form, under hvilken dette Spørgsmaal i Hovedsagen kan løses, og hvis man af uvedkommende Hensyn vil indføre Ændringer af den Art, som er nævnt, til Varetagelse af de enkelte selvstændige Mestres og større Bageriers Interesser, maa jeg desværre anse Lovforslaget for forringet og ikke blot det, men jeg maa formene, at det, som har været tilsigtet, i Virkeligheden er gjort fuldkommen illusorisk, idet en Deling af Bedrifterne mellem nogle, som har Lov at arbejde om Natten, og andre, som ikke har Lov dertil, vil virke i høj Grad ødelæggende paa det Forhold, der maa være i et saadant Fag.

Med Hensyn til de Bemærkninger af mere formel Natur, som blev fremsat af det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) vedrørende Behandlingsmaaden og den langvarige Behandling af Sagen, kan jeg for saa vidt henholde mig til, hvad det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen) allerede har sagt: at Folketingets Behandling af denne Sag maa regnes først at begynde fra det Tidspunkt, da Indstillingen fra Fællesudvalget af Mestre og Svende kom til at foreligge udarbejdet i Lovforslagsform, altsaa fra Begyndelsen af indeværende Aar. Forhandlingerne, som gik forud, strandede jo, forsaavidt som man ikke i Udvalget kunde naa til Enighed om de praktiske Lovbestemmelser, og ved de Forhandlinger, som er førte andetsteds, førtes vi derefter ind paa den Undersøgelse, der foretoges af Parterne, og som sluttelig bragte Resultatet. Jeg tror derfor ikke, at der i og for sig kan bebrejdes Folketinget noget